EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 30.06.2004
COM(2004) 448 galīgā redakcija

2004/0137 (COD)

C6-0143/04

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI

par finanšu sistēmu izmantošanas nepieļaušanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, ieskaitot teroristu finansēšanas, mērķiem

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJOŠAIS ZIŅOJUMS

Pārskats

Kopienas centieni cīnīties pret nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu ir atspoguļoti 1991. un 2001. gada direktīvās. 1991. gada direktīva cieši sekoja Finansiālās rīcības operatīvo spēku par nelegāli iegūtas naudas legalizēšanu (FATF) rekomendācijām, kas ir pasaules standarts šajā jomā. 1991. gada direktīva definēja nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu narkotiku tirdzniecības izteiksmē un saistības noteica tikai finansu sektoram. 2001. gada labojumi paplašināja apjomu kā noziegumu, tā arī iesaistīto profesiju un darbību izteiksmē.

2001. gada direktīva atstāja atklātu smago noziegumu definīciju un aicināja Komisiju atlikt šī jautājuma apspriešanu līdz 2004. gadam.

2003. gada jūnijā FATF pārskatīja savas rekomendācijas, šoreiz ietverot teroristu finansēšanu. Direktīvai iesniegtais priekšlikums tāpat īpaši atsaucas uz cīņu pret teroristu finansēšanu un paredz, ka nepieciešams ņemt vērā izmaiņas, kas veiktas FATF Četrdesmit rekomendācijās.

Ievads

Kopienas centieni novērst un apkarot nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu (noziedznieku pūles noslēpt kriminālo darbību nelikumīgo izcelsmi) sākās ar Padomes direktīvu Nr. 91/308/EEK par nepieļaušanu lietot finansu sistēmu nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas mērķiem.

1991. gada direktīva īpaši pievērsa uzmanību Finansiālās rīcības operatīvo spēku pret nelegāli iegūtas naudas legalizēšanu (FATF), kas ir starptautiska institūcija, kura vada vispasaules centienus šajā jomā, Četrdesmit rekomendācijām.

1991. gada direktīva pieprasīja dalībvalstīm aizliegt legalizēt līdzekļus, kas iegūti no narkotiku tirdzniecības, nosakot par pienākumu to finanšu sektoriem identificēt to klientus, saglabāt dokumentāciju, ieviest iekšējās kontroles procedūras, un ziņot kompetentajām iestādēm par jebkāda veida norādēm uz nelegāli iegūtas naudas legalizēšanu.

Ierobežojumi narkotiku tirdzniecības peļņas legalizēšanā drīz tika uzskatīti par pārāk ierobežojošiem. Tāpat bija redzams, ka kontroles pastiprināšanās finansu sektorā ir mudinājusi līdzekļu legalizētājus meklēt alternatīvas nelegāli iegūtās naudas legalizēšanas metodes.

1999. gadā Komisija ierosināja paplašināt noziedzīgo nodarījumu loku, kā arī pakļaut direktīvai plašu vārīgo nefinansiālu darbību un profesiju loku.

Labojošā direktīva Nr. 2001/97/EK tika pieņemta 2001. gada 4. decembrī. Tā būtībā sekoja Komisijas ierosinājumam par nefinansiālo darbību un profesiju ietveršanu. Attiecībā uz kriminālo darbību klasifikāciju, likumdevēji nolēma klasificēt nelegālo līdzekļu peļņas legalizēšanu kā smagu nodarījumu. Definīcijas beigu daļa attiecās uz nodarījumiem, kas rada "ievērojamu peļņu" vai "sodāmi ar smagu cietumsodu". 1. panta E daļa nosaka, ka "dalībvalstis līdz 2004. gada 15. decembrim labos definīciju, kas paredzēta šajā atkāpē, lai saskaņotu šo definīciju ar smaga nozieguma definīciju Kopējās Darbības Nr. 98/699/JHA", kā arī Komisija tika aicināta iesniegt priekšlikumu.

Lai gan nepastāvēja īpaša atsauce par terorisma finansēšanu, dalībvalstis vienojās, ka smaga nodarījuma jēdzienam jāietver visi nodarījumi, kas attiecas uz terorisma finansēšanu. Jaunais priekšlikums izdara īpašu atsauci uz terorisma un terorisma finansēšanas atspoguļojumu.

2003. gada jūnijā FATF vienojās par Četrdesmit rekomendāciju ievērojamu pārskatīšanu, lai ņemtu vērā iegūto pieredzi un sekmētu pasākumus, kas nepieciešami, lai efektīvāk cīnītos pret šo parādību.

Vairākās jomās, FATF savās rekomendācijās ievērojami paplašināja detaļu līmeni, it īpaši attiecībā uz klientu identifikāciju un pārbaudi, kā arī attiecībā uz situācijām, kad augsts nelegāli iegūtas naudas legalizēšanas risks attaisno stingrākos pasākumus, kā arī situācijās, kad mazāks risks attaisno mazāk stingru kontroli.

ES dalībvalstis un Komisija uzskata, ka pārskatītās FATF Četrdesmit rekomendācijas saskaņoti jāpiemēro ES līmenī.

Skaidrības labad tika nolemts, ka pašreizējā direktīva jāatceļ, un Komisija ierosināja jaunu autonomu tekstu. Komisijas sākuma pozīcija ir tā, ka jaunā direktīva jāveido uz pašreizējā *acquis*, un, ka pašreizējie noteikumi, it īpaši attiecībā uz profesiju traktēšanu, nav jāapšauba, ja vien nav nepieciešamība to darīt.

Saskarsmes komiteja zaudēs tās pamatojumu Kopienas tiesību aktos un radīsies nepieciešamība nodibināt jaunu komiteju. Komisijai jāuztic ierobežotas izpildfunkcijas atsevišķās tehniskās jomās un līdz tam jaunajai komitejai Komisija jāatbalsta jautājumā par Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanu saskaņā ar 1999/468/EK lēmuma noteikumiem.

Komentāri par priekšlikuma atsevišķiem pantiem

1. pants

Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanai, kā tas noteikts direktīvā, jābūt kriminālnoziegumam. Krimināllikuma sankciju piemērošana ir būtiska, lai nodrošinātu efektivitāti.

Ir ierosināta jauna nelegāli iegūtu līdzekļu naudas legalizēšanas definīcija, īpaši, lai ietvertu teroristu finansēšanas jēdzienu. Direktīvas virsraksts attiecas uz "finanšu sistēmu izmantošanu nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanai, ieskaitot teroristu finansējumu". Situācija, kad likumīgs īpašums tiek novirzīts, lai finansētu terorismu, pašlaik tiek paredzēta kā nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas definīcijas sastāvdaļa. Tādējādi visas sekojošās atsauces uz nelegāli iegūt līdzekļu legalizēšanu tāpat ietver teroristu finansēšanu.

2. pants

Jaunais priekšlikums mēģina aizpildīt atsevišķos robus noteikumos, kā arī sekot pārstrādātajām FATF Četrdesmit rekomendācijām. Īpašu atsauci tas liek uz trasta un kompāniju pakalpojumu nodrošinātājiem, kā arī iekļauj dzīvības apdrošināšanas starpniekus.

Pašlaik ir ierosināts, ka visas personas, kas nodarbojas ar preču tirdzniecību vai nodrošina pakalpojumus un pieņem skaidras naudas maksājumus virs noteiktā limita, ir jāiekļauj direktīvas apjomā.

3. pants

Šis definīciju pants pārņem visas iepriekšējās direktīvas definīcijas. Tas veic atsevišķu definīciju tehniskos labojumus, kā arī izdara svarīgākus labojumus citās, un pievieno atsevišķas jaunas definīcijas.

Finanšu institūcijas definīcija ir labota saskaņā ar pieeju, kam seko FATF. Jebkurš uzņēmums, kas turpinās saskaņā ar finanšu uzņēmējdarbību, tiek uzskatīts par finanšu institūciju, bet neliela riska gadījumos dalībvalstīm ir atļauts nepiemērot direktīvu.

Ir pievienotas definīcijas par apdrošināšanas starpniekiem, terorismu, īstenajiem īpašniekiem, trasta un kompāniju pakalpojumu nodrošinātājiem, politiski atklātām personām (PEPs), finanšu informācijas vienībām, uzņēmējdarbības attiecībām un šella bankām.

Visbūtiskākais labojums attiecas uz noziedzīgas darbības definīciju. Terorisma jēdziens ir ierosināts kā atsevišķs elements, kā arī jāietver visi smagie noziegumi kā tas definēts attiecīgajā trīs pīlāru sistēmā. Tas sekmēs daudz saskaņotāku pieeju, lai gan katrā dalībvalstī tiešais traktējums būs atkarīgs no atbilstošā krimināLkodeksa.

5. pants

1991. gada direktīva ar likumu noteica, ka klienti ir jāidentificē tiem "uzsākot biznesa attiecības" un īpaši neskāra neesošu situāciju gadījumus. Jaunais teksts, pamatojoties uz FATF Rekomendācijām, skaidri nosaka, ka kredītu un finanšu institūcijas nedrīkst uzturēt anonīmus kontus.

6. un 7. pants

Šie panti sīkāk apskata to pasākumu loku, kas jāveic institūcijām un personām, kuras ir pakļautas direktīvai, lai pārliecinātos, ka tās pazīst savus klientus un saprot viņu finansiālo un biznesa darbību raksturu. Šie jaunie noteikumi pēc būtības radikāli neatšķiras no tiem, kurus ietvēra iepriekšējā direktīva. Tomēr, saskaņā ar pārskatītajām FATF Rekomendācijām, jaunais priekšlikums satur daudz detalizētākas prasības. Ir noteikts, ka šīs procedūras var tikt veiktas pamatojoties uz riska jūtīguma pamata.

Daudz vispārīgākās iepriekšējās direktīvas prasības par īstenajiem īpašniekiem pašlaik vairs netiek uzskatītas par pietiekamām. Personām un institūcijām, kuras ir pakļautas direktīvai, jāpārliecinās, ka tās ir noskaidrojušas un sapratušas īstenā īpašnieka situāciju, kas pamatota uz skaidru īstenā īpašnieka jēdziena definīciju. Īpaši sarežģītās vai neskaidrās situācijās jāievēro papildus piesardzība.

8. pants

Pamatprincips ir tas, ka klienta identifikācija un pārbaude jāpabeidz pirms biznesa attiecību nodibināšanas, bet pašlaik tāpat tiek paredzēts, ka biznesa attiecības var uzsākt, klienta identifikācijas procedūras gaitā. Šis attiecas uz bažām, kuras, it īpaši, izteikuši profesiju pārstāvji. Tajā pat laikā, pašlaik ir skaidri noteikts, ka, ja klienta identifikāciju visbeidzot nevar veikt apmierinošā veidā, biznesa attiecību uzsākšana jāizbeidz. Tāpat attiecīgā brīdī jāpārbauda vecie rēķini un attiecības, ja tās varētu būt saistītas ar nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas risku.

9. pants

Šis pants atbilst 2001. gada direktīvas noteikumiem par klientu identifikāciju kazino darbībā.

10. pants

Šis pants, ietverts kā dalībvalsts izvēle, ierosina vienkāršotas pienācīgas rūpības jēdzienu, ja pastāv skaidrs neliels nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks, kā arī sniedz piemērus. Lai nodrošinātu sadarbību, 37. un 38. panti nodrošina Komisijai, kuru atbalsta jaunā komiteja, iespēju pieņemt izpildes pasākumus, kas sevī ietver kritēriju konstatēšanu, lai noteiktu, kuras situācijas atbilst nelielam nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas riskam.

11. pants

Tāpat pastāv gadījumi, kad nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas risks ir acīmredzami lielāks, un šajos gadījumos tam jāpievērš īpaša uzmanība. Šis pants nosaka vismaz trīs tādus gadījumus, konkrēti, tie ir gadījumi kad nepastāv tiešais kontakts ar klientu, aizrobežu korespondējošās banku attiecības un attiecības ar politiski atklātām personām. Arī šeit Komisijai, kuru atbalsta jaunā komiteja, jābūt spējīgai pieņemt izpildes pasākumus, ietverot kritēriju konstatēšanu, lai noteiktu citas situācijas, kur pastāv nepieciešamība pēc papildus pienācīgās rūpības.

12. līdz 16. panti

Nevajadzīga klientu identifikācijas procedūru dubultošana var būt par šķērsli legālajai uzņēmējdarbībai vai profesionālajai darbībai. Tas, piemēram, attiecas uz gadījumiem, kad uz klientu atsaucas vai tas tiek iepazīstināts ar vienu banku vai juristu ar citas bankas vai jurista palīdzību. Šādiem klientiem bieži būtu jādod iespēja tikt pieņemtiem bez jebkāda jauna pieteikuma klientu identifikācijas procedūrai, kas atbilst drošības pasākumiem.

17. pants

Šis pants atkārto iepriekšējās direktīvas noteikumus, kas pieprasa pievērst īpašu uzmanību sarežģītām vai neparastām transakcijām. Noderīgus padomus var aizgūt no FATF darba par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas tendencēm un metodēm.

18. līdz 22. panti

Šie panti par aizdomīgu transakciju ziņošanu izdara īpašu atsauci uz finansiālās izlūkošanas vienību, kā institūciju, kas ir atbildīga par šādu ziņojumu saņemšanu un apstrādi. Šī definīcija

par finansiālās izlūkošanas vienību ir ņemta no 2000. gada 17. oktobra Padomes Ietvara lēmuma 2000/642/JHA.

Juridisko un citu profesiju un attiecīgo drošības orgānu ziņošanas pasākumi tiek bez izmaiņām pārņemti no 2001. gada direktīvas.

23. pants

Ir apstiprināts, ka ziņošana par aizdomām par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu nesatur nekādu saistību vai konfidencialitātes pārkāpšanu saskaņā ar krimināLo vai civillikumu. Atsauce uz ziņošanu, kas veikta "labā ticībā", ir aizstāta ar atsauci uz ziņojumiem, kas veikti saskaņā ar direktīvas prasībām.

24. pants

Šis ir jauns noteikums. Komisija apzinās, ka nodarbinātie ir bijuši pakļauti draudiem, tāpēc ka ir noskaidrojies, ka tie ir snieguši ziņojumu kompetentajām iestādēm, kas ir novedis pie izmeklēšanas vai apsūdzības. Lai gan direktīva nemēģina mainīt dalībvalstu tiesu vai lietas ierosināšanas procesus, šis pants ir ietverts, ņemot vērā šī jautājuma svarīgumu direktīvas īstenošanas efektivitātei, lai pievērstu dalībvalstu uzmanību šai nozīmīgajai problēmai. Tām jādara viss, kas to spēkos, lai pasargātu nodarbinātos no draudiem vai vajāšanas.

25. pants

Gadījumā, kad ir veikts ziņojums par aizdomīgu transakciju, ieinteresētais klients nav jāinformē par šo faktu. Dalībvalsts izvēle vai atļaut to profesiju pārstāvjiem, kuri darbojas kā juridiskie padomdevēji, informēt savus klientus par to, ka ziņojums ir iesniegts, ir izņemts, tā kā tas nesaskan ar pārstrādātajām FATF 40 rekomendācijām. Tomēr, ir īpaši izcelts, ka gadījumos, kad juridiskie padomdevēji mēģina atrunāt klientu no nelegālas darbības, tas nebūs klienta brīdināšanas aizlieguma pārkāpums.

26. līdz 29. panti

26. pants apstiprina pastāvošo pienākumu saglabāt informāciju vismaz piecus gadus. 27. pants pieprasa finansu un kredītiestādēm, kas pakļautas direktīvas darbībai, ciktāl vien iespējams, piemērot direktīvas prasības attiecībā uz klientu identifikāciju to nozarēs un filiālēs ārpus ES. 28. pants izvirza noteikumu, ka ES finansu un kredītiestādēm jāspēj pilnībā un ātri atbildēt uz finansiālās izlūkošanas vienības vai citu kompetento institūciju pieprasījumiem par informāciju, kas saistīta ar to biznesa attiecībām ar noteiktām juridiskajām vai fiziskajām personām. Lai gan Komisija pašreizējā posmā neierosina obligātu banku rēķinu reģistrāciju visās dalībvalstīs, jaunais priekšlikums izvirza to par mērķi, bet ļauj katrai dalībvalstij individuāli noteikt kā tas tiks panākts. Komisija pārraudzīs šī noteikuma iespaidu. Visbeidzot, 29. pants pieprasa dalībvalstīm saglabāt atbilstošo statistiku, it īpaši, par to kā izmantoti un kādi ir rezultāti, kas iegūti no ziņojumiem par aizdomīgajām transakcijām. Šāda informācija, tāpat kā atgriezeniskā saite uz kuru izdarīta atsauce 31. pantā, var būt motivējošs faktors tiem, kas pakļauti direktīvai, un var palīdzēt tiem veidot efektīvākas procedūras.

32. un 33. pants

Šie panti pieprasa, ka valūtas apmaiņas kantoriem, trasta un kompāniju pakalpojumu nodrošinātājiem jābūt pakļautiem licencēšanai vai reģistrācijas pienākumam, kā arī, ka kazino darbībai jābūt licencētai. Dalībvalstīm jāprasa savām atbildīgajām institūcijām pārraudzīt visu institūciju un personu, kuras pakļautas direktīvas darbībai, atbilstība.

34. līdz 36. panti

Šis pievēršas sankciju jautājumam. Atsevišķs novērtējums pieejai sodiem par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu jau ir pieņemts Padomes Ietvara lēmumā 2001/500/JHA par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu un Padomes Ietvara lēmumā 2002/475/JHA par cīņu pret terorismu. 34. pants pieprasa dalībvalstīm ieviest atbilstošus sodus par nacionālo pasākumu ieviešanas, kas pieņemti saskaņā ar direktīvu, pārkāpšanu. 35. un 36. pants apskata korporatīvo atbildību.

37. un 38. panti

37. pants norāda jomas, kurās Komisija var pieņemt izpildes pasākumus saskaņā ar lēmuma 1999/468/EK komitoloģijas procedūru, lai varētu ņemt vērā tehniskos jauninājumus un nodrošinātu vienotu direktīvas piemērošanu.

38. pants nodibina jauno Nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas novēršanas komiteju, aizstājot iepriekšējo Saskarsmes komiteju. Komisijai, kuru atbalsta komiteja, jāpieņem izpildes pasākumi, uz kuriem atsauce veikta saskaņā ar 37. pantu.

39.līdz 41. panti

39.pants izsaka pienākumu iesniegt periodiskus īstenošanas ziņojumus. 40. pants atceļ iepriekšējo direktīvu un izdara atsauci uz pievienoto korelāciju tabulu. Visbeidzot 41. pants nodrošina 12 mēnešu īstenošanas periodu.

2004/0137 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI

par finanšu sistēmu izmantošanas nepieļaušanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, ieskaitot teroristu finansēšanas, mērķiem

(Teksts ar EEA svarīgumu)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Ņemot vērā Eiropas Kopienas Dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu, kā arī 95. pantu,

Ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[1],

Ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

Saskaņā ar procedūru, kuru nosaka Līguma 251. pants[3],

tā kā :

(1) Cīņa pret nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu ir viens no visefektīvākajiem līdzekļiem, lai cīnītos ar organizēto noziedzību. Turklāt, papildus pieejai, kura izmanto krimināllikumu, preventīvie līdzekļi, izmantojot finanšu sistēmas, tāpat var sniegt rezultātus.

(2) Finanšu un kredītiestāžu drošība, integritāte un stabilitāte, kā arī ticība finanšu sistēmai kopumā var tikt nopietni apdraudēta sakarā ar noziedznieku un to līdzdalībnieku pūlēm noslēpt kriminālo darbību izcelsmi vai iepludināt legāli iegūtus līdzekļus teroristu mērķiem. Lai izvairītos no tā, ka dalībvalstis pieņem pasākumus, kas aizsargātu to finanšu sistēmas, kas varētu būt pretrunā ar iekšējā tirgus funkcionēšanu, Kopienas darbība šajā jomā ir nepieciešama.

(3) Ja konkrēti saskaņoti pasākumi netiktu pieņemti visas Kopienas mērogā, nelegāli iegūto līdzekļu legalizētāji, lai sekmētu savu noziedzīgo rīcību, varētu mēģināt izmantot kapitāla kustības brīvības un finanšu pakalpojumu nodrošināšanas brīvības iespēju, kura ietver integrēto finansiālo jomu.

(4) Lai atbildētu uz šīm bažām, tika pieņemta 1991. gada 10. jūnija Padomes direktīva 91/308/EEK par finanšu sistēmu izmantošanas nepieļaušanu nelikumīgi iegūtu

---

1 OJ C , , lpp.
2 OJ C , , lpp.
3 OJ C , , lpp.

līdzekļu legalizēšanas mērķiem[4]. Tā pieprasīja dalībvalstīm aizliegt nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu un uzlikt par pienākumu finanšu sektoram, ieskaitot kredītiestādes un citas finansiālās institūcijas, identificēt to klientus, saglabāt atbilstošos ierakstus, noteikt iekšējās procedūras, lai apmācītu darbiniekus un nodrošinātu pret nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā arī ziņot kompetentām iestādēm par jebkādām norādēm par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

(5) Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana parasti tiek realizēta starptautiskā vidē, tā, lai fondu noziedzīgā izcelsme varētu būt labāk nomaskēta. Pasākumi, kurus pieņem tikai nacionālā vai pat visas Kopienas līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, varētu nest ļoti ierobežotu labumu. Tādējādi, pasākumiem, kurus pieņem Kopiena jābūt saskaņotiem ar darbībām, ko veic citas starptautiskās institūcijas. Kopienas rīcībai īpaši jāturpina ņemt vērā Finansiālās rīcības operatīvo spēku par nelegāli iegūtas naudas legalizēšanu (turpmāk atsauce veikta kā uz "FATF"), kas ietver galveno starptautisko institūciju, kas darbojas cīņā pret nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, Četrdesmit rekomendācijas. Tā kā FATF Četrdesmit rekomendācijas ir būtiski pārstrādātas un paplašinātas 2003. gadā, Kopienas direktīvai jābūt saskaņotai ar šo jauno starptautisko standartu.

(6) Vispārējā vienošanās par tirdzniecību pakalpojumu jomā (GATS) ļauj dalībvalstīm pieņemt pasākumus, kas nepieciešami, lai aizsargātu sabiedrības morāli, nepieļautu krāpšanu, un pieņemtu pasākumus saprātīgu iemeslu dēļ, ieskaitot finanšu sistēmas stabilitātes un integritātes nodrošināšanu.

(7) Lai gan sākotnēji tā tika ierobežota līdz noziegumiem par narkotiskajām vielām, pēdējos gados ir bijusi tendence uz daudz plašāku nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas definīciju, kas pamatota uz plašāku predikatīvo vai pamata nodarījumu loku. Plašāks predikatīvo nodarījumu loks sekmē ziņošanu par aizdomīgajām transakcijām un starptautisko sadarbību šajā jomā. Tādējādi, smaga nodarījuma definīcija jāsaskaņo ar 2001. gada 26. jūnija Padomes Ietvara lēmumu 2001/500/JHA par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu, identifikāciju, izsekošanu, iesaldēšanu, līdzekļu konfiskāciju un nozieguma rezultātā gūto peļņu[5].

(8) Turklāt, noziedzīgas darbības loks, kas ir pamatā nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas definīcijai, jāpaplašina, lai ietvertu cīņu pret terorismu un teroristu finansēšanu. Patiesi, finanšu sistēmu ļaunprātīga izmantošana, lai iepludinātu nelegāli iegūtus vai pat legālus līdzekļus teroristu mērķiem, rada skaidru apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, atbilstošai funkcionēšanai, reputācijai un stabilitātei. Tādējādi, nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas definīcija jāmaina tā, lai tā ietvertu ne tikai manipulācijas ar līdzekļiem, kas iegūti no noziedzīgas darbības, bet arī legālas naudas vai īpašuma vākšanu teroristu mērķiem. Turklāt, terorismam jāveido daļa no smago noziegumu saraksta.

(a) Vispārējais pienākums pieņemt efektīvas, proporcionālas un preventīvas sankcijas, kas apvienojas ar 1. panta kriminalizācijas saistībām, nozīmē, ka krimināla sankcijas jāpiemēro fiziskām personām, kuras pārkāpj pienākumus

---

4 28.6.1991, OJ L 166, 77. lpp. Direktīva, kura labota ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2001/97/EK (28.12.2001, OJ L 344, 76. lpp.).

5 5.7.2001, OJ L 182, 1. lpp.

par klientu identifikāciju, informācijas saglabāšanu un ziņošanu par aizdomīgām transakcijām sakarā ar nelegāli iegūto līdzekļu legalizāciju, tā kā šādas personas jāuzskata par tādām, kas piedalās nelegāli iegūto līdzekļu legalizācijas darbībā.

(9) Direktīva 91/308/EEC, lai gan uzliek klientu identifikācijas pienākumu, saturēja salīdzinoši maz detaļu par attiecīgo procedūru. Nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas novēršanas aspekta būtiskās nozīmes sakarā, ir atbilstoši, ka saskaņā ar jaunajiem starptautiskajiem standartiem ierosināt specifiskus un detalizētākus noteikumus attiecībā uz klienta, kā arī jebkura īstenā īpašnieka, identifikāciju un pārbaudi. Šim nolūkam precīza "īstenā īpašnieka" definīcija ir būtiska.

(10) Vienkāršs nelegāli iegūto līdzekļu legalizācijas aizliegums nav pietiekams un ir nepieciešams paredzēt krimināllikuma sankcijas, lai nodrošinātu, ka nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana, ieskaitot teroristu finansēšanu, tiek efektīvi novērsta. Tādējādi, nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana, sakarā ar Kopienas tiesiskajiem aktiem, jāietver kriminālnodarījumu lokā.

(11) Tā kā kontroles pastiprināšana finanšu sektorā ir likusi nelegālo līdzekļu legalizētājiem meklēt alternatīvas metodes, lai noslēptu noziedzīgi iegūtas peļņas izcelsmi, tad pienākumi pret nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanu jāpaplašina arī uz dzīvības apdrošināšanas starpniekiem, kā arī trasta un kompāniju pakalpojumu nodrošinātājiem.

(12) Direktīva 91/308/EEK, ar labojumiem, ietvēra notārus un neatkarīgos juridiskos profesionāļus Kopienas politikas pret nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas režīma kompetencē; šis nodrošinājums nemainīts jāpatur jaunajā direktīvā; šie juridiskie profesionāļi, kā to definēja dalībvalstis, ir pakļauti direktīvas noteikumiem, ja iesaistās finansiālās vai korporatīvās transakcijās, ieskaitot padomdevēja pakalpojumu nodrošināšanu nodokļu jautājumos, kur pastāv vislielākais juridisko profesionāļu pakalpojumu risks, kurš var tikt pretlikumīgi izmantots noziedzīgas darbības rezultātā gūtās peļņas legalizēšanas mērķiem.

(13) Ja neatkarīgie profesijas, kura nodrošina juridiskās konsultācijas, pārstāvji, kas ir legāli atzīti un kontrolēti, tādi kā advokāti, nosaka klienta juridisko stāvokli vai pārstāv klientu juridiskajās procedūrās, nebūtu atbilstoši, ja saskaņā ar direktīvu, šos juridiskos profesionāļus vērtētu saskaņā ar to darbību šajā aspektā, sakarā ar pienākumu ziņot par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas aizdomām. Jāpastāv izņēmumiem no jebkāda pienākuma ziņot par informāciju, kas iegūta vai nu pirms, pēc, vai juridiskās procedūras laikā, vai arī klienta juridiskā stāvokļa noteikšanas laikā. Tādējādi, juridiskajām konsultācijām jāpaliek pakļautām pienākumam par profesionālā noslēpuma neizpaušanu, ja vien juridiskais konsultants pats nepiedalās nelegālo līdzekļu legalizēšanas darbībās, vai juridiskās konsultācijas tiek sniegtas nelegālo līdzekļu legalizēšanas mērķiem, vai jurists zina, ka klients meklē juridisko konsultāciju nelegālo līdzekļu legalizēšanas mērķiem.

(14) Tieši salīdzināmie pakalpojumi jātraktē tajā pašā veidā, ja tos praktizē jebkurš profesionālis, kurš pakļauts direktīvas darbībai. Lai nodrošinātu tiesību, kuras noteiktas Eiropas Konvencijā par Cilvēka tiesībām un pamatbrīvībām un Eiropas Savienības līgumā, ievērošanu, auditoru, ārējo grāmatvežu un nodokļu konsultantu, kuri dažās dalībvalstīs var aizstāvēt vai pārstāvēt klientu juridisko procedūru kontekstā

vai arī ieņemt klienta juridisko stāvokli, saskaņā ar šo direktīvu, informācija, kuru viņi iegūst izpildot šos uzdevumus, nav pakļauta paziņošanas pienākumam.

(15) Jāatzīst, ka nelegālo līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks nav tas pats katrā gadījumā. Saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz riska faktoru, Kopienas tiesību aktos jāievieš princips, ka atbilstošos gadījumos tiek pieļauts vienkāršots klienta pienācīgās rūpības princips.

(16) Tāpat, Kopienas likumdošanai jāatzīst, ka atsevišķas situācijas rada lielāku nelegālo līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku; lai gan ir jānosaka visu klientu identitāte un uzņēmējdarbības profils, pastāv gadījumi, kad ir nepieciešama īpaši precīza klientu identifikācijas un pārbaudes procedūra.

(17) Ievērojot to, tas īpaši attiecas uz biznesa attiecībām ar personām, kuras ieņem vai ir ieņēmušas nozīmīgus valsts amatus, it īpaši tās, kuras nāk no valstīm, kurās ir plaši izplatīta korupcija; tādas attiecības, it īpaši, var pakļaut finanšu sektoru nozīmīgam reputācijas un/vai juridiska rakstura riskam. Īpaša uzmanība šādos gadījumos tāpat attaisnojas ar starptautiskajām pūlēm cīņā pret korupciju.

(18) Pasākumi, kas nepieciešami, lai īstenotu šo direktīvu jāpieņem saskaņā ar 1999. gada 28. jūnija Padomes lēmumu Nr. 1999/468/EK, kas nosaka procedūru īstenojamo pilnvaru, kas piešķirtas Komisijai, realizēšanu[6].

(19) Tā kā pasākumi, kas nepieciešami šīs direktīvas īstenošanai ir pasākumi ar vispārēju vērienu, augstākminētā Padomes lēmuma 2. panta nozīmē, tie jāpieņem, izmantojot regulējošo procedūru, kuru nodrošina šī lēmuma 5. pants. Ar tādu nolūku ir jānodibina jaunā Nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas novēršanas komiteja, kas aizvieto Nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas Saskarsmes komiteju, kuru izveidoja ar direktīvu Nr. 91/308/EEK.

(20) Lai izvairītos no atkārtotas klientu identifikācijas procedūras, kas noved pie starptautiskās uzņēmējdarbības aizkavēšanas un neefektivitātes, ir atbilstoši, ka pakļaujot atbilstošai garantijai, klientiem ļauj tikt pieteiktiem, ja to identifikācija veikta kaut kur citā vietā.

(21) Ziņojumi par aizdomīgām transakcijām jāiesniedz atbildīgajām valsts varas iestādēm, kuras ir atbildīgas par cīņu pret nelegālo līdzekļu legalizēšanu. Tādas valsts varas institūcijas pašlaik vispārīgi tiek nosauktas par finansiālās izlūkošanas vienībām un šī terminoloģija tāpat ir jālieto šajā direktīvā. Visās dalībvalstīs jābūt finansiālās izlūkošanas vienībām un tāpat jādara skaidrs tas, ka ir jāziņo par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas mēģinājumu.

(22) Ir bijuši vairāki gadījumi, kad darbinieki, kuri ir ziņojuši par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas aizdomām, ir tikuši pakļauti draudiem vai vajāšanai. Lai gan direktīva nevar iejaukties dalībvalstu juridiskajās procedūrās, šis ir visbūtiskākais jautājums, lai efektīvi darbotos sistēma pret nelegālo līdzekļu legalizēšanu. Dalībvalstīm ir jāapzinās šī problēma un tām jādara viss iespējamais, lai aizsargātu darbiniekus no šādas vajāšanas.

---

[6] 17.7.1999, OJ L 184, 23. lpp.

(23) Nelegālo līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir starptautiskas problēmas un centieniem ar tām cīnīties ir jābūt globāla mēroga. Ja Kopienas finanšu vai kredītiestādēm ir nodaļas vai filiāles, kas atrodas trešā valstī, kur tiesību akti šajā jomā nav pietiekami, tām, lai izvairītos no ļoti dažādo standartu piemērošanas institūcijas vai institūciju grupas ietvaros, jāpiemēro Kopienas standarti vai jāinformē kompetentās valsts institūcijas savā dalībvalstī, ja tas ir iespējams.

(24) Ir būtiski, ka finanšu un kredītiestādes var sniegt ātru atbildi uz valsts varas iestāžu pieprasījumu pēc informācijas par to vai tās uztur biznesa attiecības ar nosauktajām personām.

(25) Lai uzturētu institūciju un citu, kuri pakļauti Kopienas jurisdikcijai šajā jomā, mobilizāciju, atgriezeniskajai saitei par iesniegto ziņojumu lietderību un papildināšanu, kur iespējams to praktizēt, jābūt pieejamai. Lai to īstenotu un, lai spētu pārskatīt to sistēmu efektivitāti cīņā pret nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu. Dalībvalstīm jāsaglabā un jāuzlabo attiecīgā statistika.

(26) Cīņas pret nelegālu līdzekļu legalizēšanu nozīmīgumam jāvada dalībvalstis, lai to nacionālā likumdošana pieņemtu efektīvas, proporcionālas un preventīvas sankcijas, gadījumā, ja netiek ievēroti nacionālie noteikumi, kas pieņemti, sekojot šīs direktīvas norādījumiem. Tā kā juridiskās personas bieži iesaistītas sarežģītās līdzekļu legalizēšanas operācijās, tādas sankcijas tāpat jāpiemēro saskaņā ar darbībām, kuras veic juridiskas personas.

(27) Ņemot vērā ļoti būtiskās izmaiņas, kas jāveic direktīvā Nr. 91/308/EEC, tā jāaizstāj sakarā ar skaidrības apsvērumiem.

(28) Tā kā šīs direktīvas mērķus dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekoši sekmīgi sasniegt, bet šie mērķi, saskaņā ar darbības mērogu un efektivitāti, var tikt labāk sasniegti Kopienas līmeni, Kopiena, saskaņā ar Līguma 5. panta papildprincipu, var pārņemt pasākumus. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā tas noteikts šajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu šos mērķus.

(29) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir atzīti, jo īpaši tos, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU:

I nodaļa

Tematika, apjoms, definīcijas

1. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana ir kriminālnoziegums.

2. Šīs direktīvas mērķiem, sekojoša rīcība, ja izdarīta ar nodomu, tiek uzskatīta par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu:

(a) īpašuma pārvēršana vai pārvietošana, zinot, ka tāds īpašums ir iegūts noziedzīgas rīcības rezultātā vai piedaloties šāda veida darbībā, ar mērķi noslēpt vai maskēt īpašuma nelegālo izcelsmi, vai palīdzot jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības pasūtīšanā, lai izvairītos no šādas darbības juridiskajām sekām;

(b) patiesās dabas, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, kustības, tiesību, saskaņā ar īpašuma piederību, noslēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgas darbības rezultātā vai no piedalīšanās šāda veida darbībā;

(c) īpašuma iegūšana, valdīšana vai lietošana, zinot, ka saņemšanas laikā šāds īpašums iegūts noziedzīgas rīcības rezultātā vai sakarā ar dalību šādā darbībā;

(d) likumīga īpašuma nodrošināšana un uzkrāšana, visiem līdzekļiem, ar nodomu, ka tas jāizmanto vai zinot, ka tas tiks izmantots, pilnībā vai daļēji, terorisma mērķiem;

(e) piedalīšanās, saistība ar, vai konspirācija, lai izdarītu noziegumu, mēģinājums izdarīt noziegumu, kā arī palīdzība, kūdīšana, sekmēšana un padomdevēja pilnvarojums jebkādām darbībām, kas minētas iepriekšējās atkāpēs.

Par zināšanu, nolūku vai nodomu, kas ir nepieciešami kā darbību, uz kurām atsauce veikta pirmajā daļā, sastāvdaļa, var secināt no objektīvajiem faktiskajiem apstākļiem.

Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšana tiek uzskatīta par tādu pat tad, ja darbības, kuras radījušas īpašumu, kas tiek legalizēts, veiktas citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā.

2. pants

1. Šī direktīva tiek piemērota sekojošām institūcijām un personām:

(1) kredītiestādēm;

(2) finanšu iestādēm;

(3) sekojošām juridiskajām vai fiziskajām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:

(a) auditoriem, ārējiem grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;

(b) notāriem un citiem neatkarīgajiem juridiskās profesijas pārstāvjiem, kad tie piedalās vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustama īpašuma transakcijā, vai palīdz šādas transakcijas plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:

(i) nekustama īpašuma vai saimnieciskas vienības pirkšanu un pārdošanu;

(ii) klienta līdzekļu, vērtspapīru vai aktīvu pārvaldīšanu;

(iii) banku, uzkrājumu vai vērtspapīru kontu atklāšanu vai pārvaldīšanu;

(iv) nepieciešamo ieguldījumu veikšanu, kas vajadzīgs kompāniju radīšanai, vadīšanai un pārvaldei;

(v) trestu, kompāniju vai līdzīgu struktūru radīšanu, vadīšanu un pārvaldi;

(c) trasta vai kompāniju pakalpojumu nodrošinātājiem, kas nav ietverti a) un b) daļās;

(d) apdrošināšanas starpniekiem, kad tie darbojas dzīvības apdrošināšanas jomā un citās ar investīcijām saistītās apdrošināšanas jomās;

(e) nekustamo īpašumu aģentiem;

(f) citām personām, kas tirgojas ar precēm vai nodrošina pakalpojumus, ja viņu maksājumi tiek veikti skaidrā naudā un ar apjomu, kas ir 15000 EUR vai vairāk, neatkarīgi no tā vai transakcija tiek veikta vienas operācijas ietvaros vai ar vairāku operāciju, kuras šķiet saistītas, palīdzību;

(g) kazino.

2. Dalībvalstis var izlemt nepiemērot šo direktīvu finanšu institūcijām gadījumos, kad tās iesaistās finanšu darījumos gadījuma rakstura dēļ vai uz ļoti ierobežota pamata, un, kur pastāv neliels nelegālo līdzekļu legalizēšanas risks.

3. pants

Šīs direktīvas mērķiem jāpiemēro sekojošās definīcijas:

(1) "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas[7] 2000/12/EK 1. panta 1. punkta pirmajā daļā, ietverot kredītiestādes nodaļas, kuru atrašanās vieta ir Kopienā, un, kuru centrālā nodaļa atrodas Kopienas iekšienē vai ārpus tās, minētās direktīvas 1. panta 3. punkta nozīmē;

(2) "finansu iestāde" ir:

(a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde, un, kas realizē vienu vai vairākas darbības, kas ietvertas direktīvas 2000/12/EK I pielikuma 2.-12. punktos un 14. punktā, ieskaitot darbības, ko veic valūtas maiņas punkti *(bureaux de change)*, kā arī naudas pārsūtīšanas vai pārvedumu iestādes;

(b) atbilstoši pilnvarotas apdrošināšanas kompānija, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu[8] 2002/83/EK, tiktāl ciktāl tā realizē darbības, kuras noteiktas minētajā direktīvā;

(c) investīciju firma, kā to nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas[9] 2004/39/EK 4. panta 1. punkts;

(d) kopīgs investīciju uzņēmums, kas tirgojas ar tā daļām vai akcijām;

(e) finanšu iestāžu nodaļas, uz kurām izdarīta atsauce daļās no (a) līdz (d), ja to atrašanās vieta ir Kopienas teritorijā, kuru galvenās nodaļas atrodas Kopienas iekšienē vai ārpus tās;

---

7 26.5.2000, OJ L 126, 1. lpp.
8 19.12.2002, OJ L 345, 1.lpp
9 30.4.2004, OJ L 145, 1.lpp.

(3) “apdrošināšanas starpnieks” ir apdrošināšanas starpnieks kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas[10] 2002/92/EK 2. panta 3. punktā;

(4) “terorisms” ir jebkurš nodarījums Padomes Ietvara lēmuma 2002/475/JHA[11] 1.- 4. panta nozīmē;

(5) “īpašums” ir jebkāda veida līdzekļi, neatkarīgi no tā vai tie ir vieliski vai nē, kustami vai nekustami, materiāli vai nemateriāli, kā arī juridiskie dokumenti vai līdzekļi jebkādā veidā, ieskaitot elektronisko vai digitālo veidu, kas liecina par īpašumtiesībām vai par daļu šādos īpašumos.

(6) “noziedzīga rīcība” ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās smaga nozieguma uzdevumā.

(7) “smagie noziegumi” ir, vismaz:

(a) terorisms;

(b) jebkurš nodarījums, kas noteikts 1988. gada Apvienoto Nāciju Konvencijas par Nelegālu narkotisko un psihotropo vielu tirdzniecību 3. panta 1. punkta a) daļā;

(c) noziedzīgu organizāciju darbība, kā tas noteikts Vienotās Rīcības 98/733/JHA[12] 1. pantā;

(d) muitas likumu pārkāpšana, vismaz nopietna, kā to nosaka Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību[13] 1. panta 1. punkts un 2. pants;

(e) korupcija;

(f) visi nodarījumi, kas tiek sodīti ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu vai, attiecībā uz tām valstīm, kurām to tiesību sistēmās ir minimālais līmenis nodarījumiem, visi nodarījumi, kuri tiek sodīti ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu vismaz vairāk nekā uz sešiem mēnešiem.

(8) ‘īstenais īpašnieks’ ir

(a) fiziska persona, kurai galu galā, tieši vai netieši, pieder vai, kura kontrolē 10% vai vairāk no akciju daudzuma, vai juridiskas personas balsstiesībām, vai, kura citādi bauda salīdzinošu ietekmi pār juridiskās personas pārvaldi, ja tā ir cita, kas minēta kompānijas oficiālajā fondu biržas sarakstā, kas ir pakļauta izpaušanas prasībām, saskaņā ar Kopienas jurisdikciju, vai, kura pakļauta līdzvērtīgiem starptautiskajiem standartiem;

(b) fiziska persona, kas, tieši vai netieši, ir galīgais ieguvējs 10% vai vairāk no fonda, trasta vai tiem līdzīgas juridiskas organizācijas vai, kura realizē ietekmi pār fonda, trasta vai līdzīga uzņēmuma salīdzināmu īpašuma apjomu, ja tā ir cita, kas minēta kompānijas oficiālajā fondu biržas sarakstā, kas ir pakļauta izpaušanas prasībām, saskaņā ar Kopienas jurisdikciju vai pakļauta līdzvērtīgiem starptautiskajiem standartiem;

(c) fiziska persona, kuras vārdā tiek veikta transakcija vai darbība;

---

[10] 15.1.2003, OJ L 9, 3. lpp.
[11] 22.6.2002, OJ L 164, 3. lpp.
[12] 29.12.1998, OJ L 351, 1. lpp.
[13] 27.11.1995, OJ C 316, 48. lpp.

(9) “trasta un kompāniju pakalpojumu nodrošinātājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura uzņēmējdarbības veidā nodrošina jebkurus no sekojošajiem pakalpojumiem trešai pusei:

(a) kompāniju vai citu juridisko personu izveidošana;

(b) darbošanās vai vienošanās, lai cita persona, darbotos kā kompānijas vadītājs vai sekretārs, līgumsabiedrības partneris vai līdzīgā amatā attiecībā pret citām juridiskajām personām;

(c) uzņēmuma reģistrācijas nodrošināšana; kompānijas uzņēmējdarbības uzsākšana vai atrašanās vietas nokārtošana, sarakstes vai administratīvā uzsākšana, līdzdalības vai jebkuras citas juridiskas personas vai vienošanās nodrošināšana;

(d) darbošanās vai vienošanās, lai cita persona, darbotos kā pilnvarota persona pilnvarojumā vai līdzīgā juridiskā norunā;

(e) darbošanās vai vienošanās, lai cita persona, darbotos kā nominētais akciju turētājs citas personas vārdā;

(10) “politiski atklātas personas” ir fiziskas personas, kurām ir uzticētas ievērojamas valstiskas funkcijas, un, kuru lielās vai sarežģītās finansiālās vai biznesa transakcijas varētu pārstāvēt palielinātu nelegālo līdzekļu legalizēšanas risku, kā arī šo personu tuvie ģimenes locekļi vai šādu personu tuvie paziņas;

(11) “biznesa attiecības” ir biznesa, profesionālās vai komerciālās attiecības, kuras, laikā, kad tiek nodibināts kontakts, ir sagaidāmas kā tādas, kas ietvers ilglaicības elementu;

(12) “Šella banka” ir kredītiestāde, kura ir iekļauta jurisdikcijā, kurā tai nav fiziskas klātbūtnes, ieskaitot saprātīgu nolūku un pārvaldi, un, kura ir neatkarīga no reglamentētās finansiālās grupas.

4. pants

Dalībvalstis, lai nepieļautu nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu, var pieņemt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus jomā, kuru aptver šī direktīva.

II nodaļa

Klienta pārbaudes pienācīgā rūpība

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

5. pants

Dalībvalstis aizliedz to finanšu un kredītiestādēm uzturēt anonīmus kontus, anonīmas reģistrācijas vai kontus uz fiktīviem vārdiem.

6. pants

Institūcijām un personām, kuras ietvertas šīs direktīvas ietvaros, jāpiemēro pienācīgās rūpības principa procedūras, pamatojoties uz ticamiem neatkarīgiem primārajiem dokumentiem, datiem vai informāciju, sekojošos gadījumos:

(a) nodibinot biznesa attiecības;

(b) veicot gadījuma rakstura transakcijas, kuru apjoms ir 15000 EUR vai vairāk, neatkarīgi no tā vai tās tiek veiktas vienas operācijas ietvaros, vai ar vairāku operāciju, kuras šķiet vienotas, palīdzību;

(c) ja pastāv aizdomas par nelegālu līdzekļu legalizēšanu, neatkarīgi ne no kādas samazinājuma, izņēmuma vai līmeņa;

(d) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību un atbilstību.

7. pants

1. Klientu pārbaudes pienācīgās rūpības procedūras ietver sekojošās darbības:

(a) klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi;

(b) īstenā īpašnieka, kur tas iespējams, identifikāciju, kā arī pamatotu pasākumu piemērošanu, lai pārliecinātos par īstenā īpašnieka identitāti, tā, lai organizācija vai persona ir pārliecināta, ka tā zina, kas ir īstenais īpašnieks, ieskaitot, attiecībā uz juridiskajām personām, trestus un citas juridiskās organizācijas, pielietojot pamatotus pasākumus, lai saprastu klienta īpašnieka tiesību un kontroles struktūru;

(c) informācijas iegūšanu par biznesa attiecību mērķi un paredzamo dabu;

(d) pienācīgās rūpības par notiekošu biznesa attiecību kārtošana, ieskaitot šo attiecību gaitā veikto transakciju pārbaudi, lai nodrošinātu, ka transakcijas ir kārtotas saskaņā ar to, ka institūcija vai persona pazīst klientu, biznesa un riska profilu, ieskaitot, ja nepieciešams, fondu izcelsmi, un nodrošinot, ka uzglabātie dokumenti, dati vai informācija tiek atjaunoti.

2. Institūcijas vai personas, kas ietvertas šajā direktīvā, katram klientam piemēro pienācīgās rūpības prasības, kas minētas 1. punktā, bet var noteikt šādu pasākumu apjomu, pamatojoties uz riska jūtīgumu, atkarībā no klienta, biznesa attiecību, produkta vai transakcijas veida.

3. Saskaņā ar naudas pārvedumu pakalpojumu, uz kuru atsauce veikta direktīvas 2000/12/EK 1 pielikuma 4. punktā, tiek piemēroti īpaši noteikumi par klientu identifikāciju, kas noteikti ... Eiropas Parlamenta un Padomes regulā ... par maksātāja informācijas norādīšanu, veicot kredītpārvedumus un pārvedumus, kurus izpildījuši naudas nosūtītāji.

8. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, ka institūcijas un personas, kuras pakļautas šai direktīvai, piemēro klientu pienācīgo rūpību pirms vai biznesa attiecību nodibināšanas laikā, vai izpildot gadījuma rakstura klientu transakcijas.

2. Dalībvalstis pieprasa, ka, gadījumā, ja institūcija vai persona, kas ir iesaistīta, nav spējīga izpildīt 7. panta 1. punkta a), b) un c) daļas prasības, tā nedrīkst atvērt kontu, nodibināt biznesa attiecības vai izpildīt transakciju, vai arī tai jāpārtrauc biznesa attiecības, un jāapsver iespēja ziņot finansiālās izmeklēšanas vienībai, saskaņā ar 19. panta prasībām attiecībā par klientu.

3. Dalībvalstis pieprasa, ka institūcijas un personas, kuras pakļautas direktīvai, piemēro klientu pienācīgās rūpības principu ne tikai attiecībā pret visiem jaunajiem klientiem, bet atbilstošos gadījumos arī attiecībā pret jau esošajiem klientiem saskaņā ar riska jūtīgumu.

9. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, ka visi kazino klienti ir jāidentificē un to identitāte jāpārbauda, ja tie iegādājas vai maina spēļu kauliņus, kuru vērtība ir 1000 EUR vai lielāka.

2. Kazino, kuri ir pakļauti valsts pārraudzībai, jebkurā gadījumā ir jāievēro klientu pienācīgās rūpības pienākums, ja tie reģistrē, identificē vai pārbauda savu klientu identitāti, nekavējoties vai pirms ienākšanas, neatkarīgi no spēļu kauliņu vērtības, ko tie iegādājas.

2. IEDAĻA

VIENKĀRŠOTA KLIENTA PIENĀCĪGĀ RŪPĪBA

10. pants

1. Dalībvalstis, atkāpjoties no 6., 7. panta un 8. panta 2. punkta, var atļaut institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, nepiemērot klientu pienācīgās rūpības principu

attiecībā uz klientiem, kuri pārstāv neliela riska varbūtību nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanai, konkrēti:

(a) dalībvalstu vai trešo valstu finanšu un kredītiestādēm, ja tās atbilst prasībām cīņas pret nelegālo līdzekļu legalizēšanu starptautiskajiem standartiem, kā arī, ja tās tiek pārraudzītas saskaņā ar šīm prasībām;

(b) vienā vai vairākās dalībvalstīs minētām kompānijām, kuru drošība ir atzīta, tirgojoties regulētajā tirgū, direktīvas 2004/39/EEK nozīmē, trešo valstu minētām kompānijām, kuras ir pakļautas atklātības prasībām saskaņā ar Kopienas likumdošanu;

(c) kopēju rēķinu, kurus pārvalda notāri vai citi neatkarīgie juridiskie profesionāļi, īstenie īpašnieki no dalībvalstīm vai trešām valstīm, ja tie atbilst prasībām cīņas pret nelegālo līdzekļu legalizēšanu starptautiskajiem standartiem, kā arī, ja tie tiek pārraudzīti saskaņā ar šīm prasībām.

2. Dalībvalstis un Komisija informē viena otru par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts neatbilst noteikumiem, kas ietverti 1. punkta a), b) vai c) daļā.

3. Dalībvalstis, atkāpjoties no 6., 7. panta un 8. panta 2. punkta, var atļaut institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, nepiemērot klientu pienācīgās rūpības principu attiecībā uz produktiem un transakcijām, kuras pārstāv neliela riska varbūtību nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanai, konkrēti:

(a) dzīvības apdrošināšanas polises, ja ikgadējā apdrošināšanas iemaksa nav lielāka par 1000 EUR vai vienreizējā iemaksa nav lielāka par 2500 EUR;

(b) apdrošināšanas polises pensiju shēmām, ja nav ietverts punkts par dokumenta nodošanu tālāk, kā arī, ja polisi nevar lietot kā garantiju;

(c) pensiju, vecuma pensiju vai līdzīgām shēmām, kas nodrošina atvaļināšanas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algu izmaksām, kā arī, ja shēmas noteikumi neatļauj biedra procentu piešķiršanu saskaņā ar šo shēmu;

(d) elektronisko naudu, kā tas noteikts direktīvas 2000/46/EC[14] 1. pantā, ja izsniedzamajai summai, summai, ko var uzglabāt uz elektroniskās ierīces, vai atļautās transakcijas izmēram ir noteikts mazs limits.

10. a pants

Gadījumos, kad Komisija pieņem lēmumu, kas atbilst 37. panta 3. punkta pirmajai daļai, dalībvalstīm jāaizliedz institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, piemērot vienkāršotas pienācīgās rūpības principu iesaistītajās trešo valstu finansu un kredītiestādes vai minētajās kompānijās.

[14] 27.10.2000, OJ L 275, 39. lpp.

3. IEDAĻA

PASTIPRINĀTA KLIENTU PĀRBAUDES PIENĀCĪGĀ RŪPĪBA

11. pants

1. Dalībvalstis pieprasa institūcijām un personām, kuras pakļautas direktīvai, piemērot, pamatojoties uz riska jūtīgumu, pastiprinātus klientu pārbaudes pienācīgās rūpības pasākumus, papildus pasākumiem, uz kuriem atsauce veikta 6., 7. pantos un 8. panta 2. punktā, gadījumos, kad situācija pēc savas dabas var ietvert lielāku nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas risku, kā arī, vismaz sekojošajos gadījumos, saskaņā ar šī punkta otro, trešo un ceturto daļu.

Ja klients nav personīgi piedalījies identifikācijas mērķiem paredzētajā procedūrā, dalībvalstīm jāprasa šīm institūcijām un personām piemērot vienu vai vairākus no sekojošajiem pasākumiem:

(a) pasākumi, tādi kā, pārliecināšanās ka klienta identitāte tiek noteikta ar papildus dokumentāliem pierādījumiem;

(b) papildus pasākumi, lai apstiprinātu un apliecinātu piegādātos dokumentus, vai prasība uzrādīt apstiprinošu apliecinājumu, ko izdevusi šajā direktīvā ietvertā institūcija;

(c) ka pirmais operāciju maksājums tiek izpildīts, izmantojot rēķinu, kas atvērts uz klienta vārda ar kredītiestādes palīdzību.

Attiecībā uz ārvalstu korespondējošām banku attiecībām ar kredītiestādēm no citām dalībvalstīm vai trešām valstīm, dalībvalstīm jāpieprasa to kredītiestādēm, lai tās:

(a) ievāktu pietiekamu informāciju par respondējošo iestādi, lai pilnībā izprastu respondenta biznesa dabu, kā arī, lai no sabiedriski pieejamās informācijas noteiktu iestādes reputāciju, kā arī pārraudzības kvalitāti;

(b) novērtētu respondējošās iestādes nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas kontroli;

(c) iegūtu apstiprinājumu no augstākstāvošas pārvaldes pirms jaunu pastāvīgu attiecību nodibināšanas;

(d) dokumentētu katras iestādes attiecīgo atbildību;

(e) attiecībā uz maksājumiem ar kontu palīdzību, jāpārliecinās, ka respondējošā kredītiestāde ir pārbaudījusi klientu, kuriem ir tieša pieeja kontiem, identitāti, un veikusi pienācīgās rūpības pasākumus, kā arī, ka tā ir spējīga nodrošināt klientu pārbaudes pienācīgās rūpības datus sakarā ar korespondējošās iestādes prasību.

Attiecībā uz politiski atklātām personām, dalībvalstīm jāprasa šīm institūcijām un personām, lai tām:

(a) būtu atbilstošas riska pārvaldes sistēmas, lai noteiktu vai klients ir politiski atklāta persona;

(b) būtu augstākstāvošas pārvaldes apstiprinājums biznesa attiecību nodibināšanai ar šādiem klientiem;

(c) jāveic pienācīgie pasākumi, lai noteiktu īpašuma izcelsmi un fondu avotus, vai jāpieprasa veikt notiekošo biznesa attiecību pārraudzību.

2. Dalībvalstīm jāaizliedz kredītiestādēm iesaistīties vai turpināt korespondējošas banku attiecības ar šellu banku vai respondenta banku, kura atļauj savus rēķinus izmantot šella bankām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka institūcijas un personas, kuras pakļautas direktīvai, īpašu uzmanību pievērš jebkādiem nelegālo līdzekļu legalizēšanas draudiem, kas varētu rasties no produktiem vai transakcijām, kas atbalsta anonimitāti, kā arī jāveic pasākumi, ja nepieciešams, lai novērstu to izmantošanu nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas shēmās.

4. IEDAĻA

TREŠO PUŠU IESAISTĪŠANA

12. pants

Dalībvalstis var atļaut institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, izmantot trešo pušu palīdzību, lai izpildītu 7. panta 1. punktā, a), b) un c) daļās noteiktās prasības.

Tomēr, galīgā atbildība paliek institūcijas vai personas, kuras pakļautas šajā direktīvā, ziņā, neskatoties uz to, ka tā paļāvusies uz trešo pusi.

13. pants

1. Šis nodaļas mērķiem, ‘trešās puses” ir institūcijas un personas, kuras ir līdzvērtīgas tām, kuras nosauktas 2. pantā, kā arī atbilst sekojošajiem kritērijiem:

(a) tās ir pakļautas obligātai profesionālai reģistrācijai;

(b) tās piemēro klientu pārbaudes pienācīgās rūpības pasākumus un reģistrē pasākumus, kas līdzvērtīgi tiem, kas noteikti šajā direktīvā, kā arī tas vai tās atbilst direktīvas prasībām un tiek pārraudzītas saskaņā ar V nodaļas 2. iedaļu, vai arī tās atrodas trešā valstī, kura nosaka līdzvērtīgas prasības tām, kuras noteiktas šajā direktīvā.

2. Dalībvalstis un Komisija informē viena otru par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts neatbilst noteikumiem, kas izteikti 1. punkta b) daļā.

13. a pants

Ja Komisija pieņem lēmumu, kas ir saskaņots ar 37. panta 3. punkta pirmo daļu, dalībvalstīm jāaizliedz institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, atļaut trešo valstu pusēm no ieinteresētajām trešajām valstīm veikt klientu pārbaudes pienācīgās rūpības pasākumus viņu vārdā.

14. pants

Trešām valstīm jāveido informācija, pamatojoties uz 7. panta 1. punkta a), b) un c) daļu prasībām, kā arī tai nekavējoties jābūt pieejamai institūcijai vai personai, uz kuru klients attiecas.

Identifikācijas un datu pārbaudes kopijas, kā arī citi atbilstošie dokumenti par klienta vai īstenā īpašnieka identitāti trešai pusei nekavējoties jāpārsūta institūcijai vai personai uz, kuru klients attiecas pēc pieprasījuma.

15. pants

Katra dalībvalsts jebkurā gadījumā atļauj tās institūcijām un personām, uz kurām izdarīta atsauce 2. panta 1., 2. punktos un 3. punkta a) līdz d) daļās, atpazīt un pieņemt klienta pārbaudes pienācīgās rūpības procedūras, kuras noteiktas 7. panta 1. punkta a) līdz c) daļās, realizētas saskaņā ar šo direktīvu, rezultātu, ja to veikusi institūcija vai persona, uz kuru izdarīta atsauce 2. panta 1., 2. punktos un 3. punkta a) līdz d) daļās citā dalībvalstī, un, kas atbilst prasībām, kuras noteiktas 12., 13., 14. pantos, pat tad, ja dokumenti vai dati uz kuriem šie dati balstīti, atšķiras no tiem, kurus pieprasa dalībvalsts, uz kuru attiecas klients.

16. pants

Šī iedaļa nav piemērojama ārpakalpojumu vai aģentūru attiecībām, kur uz līgumsaistību pamata ārpakalpojumu nodrošinātājs vai aģents jāuzskata par līdzvērtīgu institūcijai vai personai, kura ir pakļauta šai direktīvais.

III nodaļa

Pienākums ziņot

1. IEDAĻA

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

17. pants

Dalībvalstis pieprasa institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, ar īpašu uzmanību izpētīt jebkuru darbību, kuru tās uzskata par iespējamu, saistībā ar tās dabu, saistītu ar nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā arī, it īpaši, sarežģītu un neparasti lielu transakciju gadījumā, kā arī transakciju gadījumus, kad tās tiek veiktas neparastās formās, kurām nav acīmredzama ekonomiskā vai juridiskā pamatojuma.

18. pants

Katrai dalībvalstij jānodibina finansiālās izmeklēšanas vienība, lai efektīvi cīnītos pret nelegālo līdzekļu legalizēšanu.

Šī finansiālās izmeklēšanas vienība jānodibina kā centrālā nacionālā vienība, ar atbilstošiem resursiem. Tai jābūt atbildīgai par atklātās finansu informācijas, kura attiecas uz aizdomīgiem gadījumiem par noziedzīgu peļņu vai, kuru pieprasa nacionālie tiesību akti vai noteikumi, saņemšanu, kā arī atļautā apjomā, pieprasīšanu, analizēšanu un izplatīšanu kompetentajām varas iestādēm.

19. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai institūcijas un personas, kuras pakļautas šai direktīvai, un, kur piemērojams, to vadītāji un darbinieki, pilnībā sadarbotos:

(a) tieši un precīzi, pēc pašu iniciatīvas, informējot finansiālās izmeklēšanas vienību, ja institūcija vai persona, kas pakļauta šai direktīvai, zina, tai ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka notiek nelegālu līdzekļi legalizēšana vai tās mēģinājums.

(b) pēc finansiālās izmeklēšanas vienības pieprasījuma, precīzi noformējot, nodrošināt to ar visu nepieciešamo tālāko informāciju, saskaņā ar procedūru, kas noteikta piemērojamos tiesību aktos.

2. Informācija, uz kuru izdarīta atsauce 1. punktā jānodod tālāk finansiālās izlūkošanas vienībai tajā dalībvalstī, kuras teritorijā institūcija vai persona, kas nodod informāciju, atrodas. Persona vai personas, kuras ir nozīmētas saskaņā ar procedūru, kas sniegta 30. pantā, parasti nodod informāciju tālāk.

20. pants

1. Notāru un citu neatkarīgo juridisko profesionāļu gadījumā, uz kuriem atsauce izdarīta 2. panta 3. punkta b) daļā, dalībvalstis var nozīmēt iesaistītās profesijas atbilstošas pašregulējošas institūcijas kā pārstāvjus, kuri pirmie tiek informēti finansiālās izmeklēšanas vienības vietā. Tādos gadījumos tām jānosaka atbilstošas sadarbības formas starp šo institūciju un finansiālās izmeklēšanas vienību.

2. Dalībvalstīm nav pienākums notāriem, neatkarīgajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, auditoriem, ārējiem grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem piemērot noteikumus, kas izklāstīti 19. panta 1. punktā, attiecībā uz informāciju, kuru tie saņem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, laikā, kad tie nosaka sava klienta noteiktu juridisko stāvokli vai veic tā uzdevumu, vai aizstāv, vai pārstāv šo klientu juridiskajās procedūrās, vai attiecībā uz juridiskajām procedūrām, ieskaitot konsultācijas par procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā vai šī informācija ir iegūta vai saņemta pirms, pēc vai šādu procedūru laikā.

21. pants

Dalībvalstis pieprasa institūcijām un personām, kuras pakļautas šai direktīvai, atturēties no tādu transakciju izpildes, par kurām viņi zina vai viņiem pastāv aizdomas, ka tās ir saistītas ar nelegālo līdzekļu legalizēšanu, līdz tam brīdim, kad viņi ir informējuši finansiālās izmeklēšanas vienību.

Finansiālās izmeklēšanas vienība var, saskaņā ar noteikumiem, kas noteikti nacionālajos tiesību aktos, sniegt norādījumus šādu operāciju neizpildei.

Ja pastāv aizdomas, ka šāda transakcija sekmē nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu, un, ja atturēties no izpildes šādā veidā nav iespējams vai tas var izjaukt centienus izsekot aizdomās turamos nelegālo līdzekļu legalizēšanas operācijas ieguvējus, iesaistītajām institūcijām un personām finansiālās izmeklēšanas vienība jāinformē nekavējoties pēc darbības.

22. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja kompetento iestāžu pārbaudes, kura tiek realizēta institūcijās un par personām, kuras pakļautas direktīvas darbībai, laikā, vai jebkādā citā veidā, šīs iestādes atklāj faktus, kas varētu liecināt par nelegālu līdzekļu legalizēšanu, tām tieši un nekavējoties jāinformē finansiālās izmeklēšanas vienība.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pārraudzības institūcijas, kurām ar likumu vai noteikumiem tiek piešķirtas tiesības pārbaudīt fondus, ārvalstu valūtas un finansiālos atvasinātos tirgus, informē finansiālās izmeklēšanas vienību, gadījumā, ja tās atklāj faktus, kas varētu liecināt par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

23. pants

Informācijas atklāšana finansiālās izmeklēšanas vienībai, saskaņā ar šīs direktīvas prasībām, kuru veikusi institūcija vai persona, kas pakļauta šai direktīvai, vai šo informāciju, uz kuru izdarīta atsauce 19., 20. un 21. pantos, atklājis šādas institūcijas vai personas darbinieks vai vadītājs, nesastāda nekādu pārkāpumu par jebkuru aizliegumu par informācijas izpaušanu,

kuru uzlicis par pienākumu līgums vai jebkādi juridiski, regulatīvi vai administratīvi noteikumi, kā arī nevar pakļaut institūciju vai personu, vai tās vadītājus vai darbiniekus jebkāda veida atbildībai.

24. pants

Dalībvalstis pieņem atbilstošus pasākumus, lai aizsargātu institūciju vai personu, kuras pakļautas direktīvai, darbiniekus, kuri ziņo par aizdomām par nelegālu līdzekļu legalizēšanu vai nu iekšēji vai finansiālās izmeklēšanas vienībai, no pakļaušanas draudiem vai naidīgām darbībām.

2 IEDAĻA

IZPAUŠANAS AIZLIEGUMS

25. pants

Institūcijas un personas, kuras pakļautas direktīvai, kā arī to vadītāji un darbinieki nedrīkst izpaust nedz ieinteresētajam klientam, nedz kādai citai trešai pusei, ka informācija ir nodota finansiālās izmeklēšanas vienībai, saskaņā ar 19., 20. un 21. pantiem, vai, ka tiek veikta, vai var tikt veikta izmeklēšana par nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanu.

Ja neatkarīgie juridiskie profesionāļi, notāri, auditori, grāmatveži un nodokļu konsultanti, darbojoties kā neatkarīgi juridiskie profesionāļi mēģina atrunāt klientu no iesaistīšanās nelegālajā darbībā, tas nav uzskatāms par izpaušanu pirmā punkta nozīmē.

IV nodaļa

Reģistrācijas kārtošana un statistiskie dati

26. pants

Dalībvalstis pieprasa institūcijām un personām, kuras pakļautas direktīvai, saglabāt sekojošus dokumentus un informāciju, lai to varētu izmantot kā liecību jebkādā nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas izmeklēšanā:

(a) klienta pārbaudes pienācīgās rūpības procesa gadījumā, nepieciešamo pierādījumu kopija vai izziņas, par periodu par vismaz pēdējiem pieciem gadiem pēc tam, kad attiecības ar viņu klientu ir izbeigušās;

(b) biznesa attiecību un transakciju gadījumā, klātpievienotie pierādījumi un ieraksti, kas sastāv no oriģinālajiem dokumentiem vai kopijām, kuras pieļauj tiesu procedūra, saskaņā ar piemērojamo nacionālo jurisdikciju, par periodu, kas ir vismaz pieci gadi, kas seko pēc transakcijas izpildīšanas vai biznesa attiecību izbeigšanas;

(c) skaidras naudas maksājumu gadījumos, kad apjoms ir 15000 EUR un vairāk, šo kvīšu klātpievienotie pierādījumi un ieraksti, par periodu, kas ir vismaz pieci gadi, kas seko skaidras naudas maksājuma izpildei.

27. pants

1. Dalībvalstis pieprasa institūcijām, kuras pakļautas direktīvai, to nodaļās un filiālēs, kur lielākā daļa pieder institūcijai, ja tās atrodas trešās valstī, piemērot pasākumus, kas vismaz ir līdzvērtīgi tiem, kuri ir noteikti šajā direktīvā attiecībā uz klientu pienācīgo rūpību un ierakstu saglabāšanu.

Ja trešās valsts tiesību akti nenodrošina šādu līdzvērtīgu pasākumu piemērošanu, dalībvalstīm jāpieprasa iesaistītajām institūcijām atbilstoši informēt kompetentās varas iestādes attiecīgajā centrālās nodaļas valstī.

2. Dalībvalstis un Komisija informē viena otru par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti nenodrošina pasākumu, kuri tiek pieprasīti saskaņā ar 1. punkta 1. daļu, piemērošanu.

28. pants

Dalībvalstis pieņem nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to finanšu un kredītiestādes ir spējīgas pilnībā un ātri atbildēt uz pieprasījumiem, kurus veikusi finansiālās izmeklēšanas vienība vai citas valsts varas iestādes, saskaņā ar to nacionālo likumdošanu, neatkarīgi no tā vai tās uztur, vai ir uzturējušas biznesa attiecības ar noteiktajām fiziskajām vai juridiskajām personām pēdējo piecu gadu laikā, kā arī par to biznesa attiecību dabu.

29. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka tās ir spējīgas pārskatīt savu sistēmu efektivitāti, lai cīnītos pret nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanu, uzturot visaptverošu statistiku par lietām, kuras attiecas uz šādu sistēmu efektivitāti.

Šādai statistikai kā minimums jāaptver zināms skaits aizdomīgu transakciju ziņojumu, kas iesniegti finansiālās izmeklēšanas vienībai, papildus pasākumi, kas veikti, un jānorāda, balstoties uz ikgadēja pamata, izmeklēto gadījumu skaits, personu skaits, par kurām ierosināta lieta, un personu skaits, kuras notiesātas par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas nodarījumu.

V nodaļa

Likuma izpildes pasākumi

1. IEDAĻA

IEKŠĒJĀS PROCEDŪRAS, APMĀCĪBA UN ATGRIEZENISKĀ SAITE

30. pants

Dalībvalstis pieprasa, ka institūcijas un personas, kuras pakļautas direktīvai, nosaka atbilstošus pasākumus un procedūras klientu pārbaudes pienācīgās rūpības, ziņošanas, reģistrācijas saglabāšanas, iekšējās kontroles, riska novērtēšanas, riska pārvaldes un saziņas procedūrām, lai novērstu un nepieļautu operācijas, kuras ir saistītas ar nelegālu līdzekļu legalizēšanu.

31. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, ka institūcijas un personas, kuras pakļautas direktīvai, pieņem atbilstošus pasākumus, tā, lai to darbinieki apzinātos noteikumus, kurus satur šī direktīva, šiem pasākumiem jāietver to atbilstošo darbinieku piedalīšanās speciālās nepārtrauktās apmācību programmās, lai palīdzētu tiem atpazīt operācijas, kuras varētu būt saistītas ar nelegālo līdzekļu legalizēšanu, tāpat arī informēt viņus par to kā rīkoties šādos gadījumos.

Ja fiziska persona, kas ietilpst jebkurā no kategorijām, kuras nosauktas 2. panta 3. punktā, uzņemas savu profesionālo darbību kā nodarbinātais vai juridiska persona, šīs iedaļas noteikumi piemērojami šai juridiskajai personai nevis fiziskajai personai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka institūcijām un personām, kuras pakļautas direktīvai, ir pieeja atjaunotai informācijai par nelegālo līdzekļi legalizēšanas praksi, kā arī par norādēm, kas noved pie aizdomīgu transakciju atpazīšanas.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka katrreiz, kad vien iespējams, tiek nodrošināta savlaicīga atgriezeniskā saikne par aizdomīgo nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas novēršanas efektivitāti un ziņojumu mērķa sasniegšanu.

2. IEDAĻA

PĀRRAUDZĪBA

32. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, lai uzņēmējdarbību varētu veikt legāli, valūtas maiņas punkti, trasta un kompāniju pakalpojumu nodrošinātāji jālicencē vai jāreģistrē, kā arī jālicencē kazino.

2. Dalībvalstis pieprasa kompetentajām valsts varas institūcijām atteikt uzņēmuma licencēšanu vai reģistrāciju, ja uz tām veikta atsauce 1. punktā, ja tās nav pārliecinātas, ka personas, kuras veiksmīgi vada vai vadīs šādu uzņēmumu biznesa darbību vai šādu uzņēmumu īstenie īpašnieki nav atbilstošas un piemērotas personas.

33. pants

1. Dalībvalstis pieprasa kompetentajām valsts varas iestādēm efektīvi pārraudzīt visu institūciju un personu, kuras pakļautas direktīvai, atbilstību šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām valsts varas iestādēm ir atbilstošas pilnvaras, ieskaitot iespēju iegūt informāciju, kā arī, ka tām ir pietiekami līdzekļi, lai izpildītu to funkcijas.

3. IEDAĻA

SODI

34. pants

Sodiem, kas piemērojami par nacionālo noteikumu pārkāpšanu, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, jābūt efektīviem, proporcionāliem un preventīviem.

35. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskās personas var tikt sauktas pie atbildības par noteikumu par reģistrācijas kārtību, klientu identifikāciju un ziņošanu par aizdomīgām transakcijām pārkāpšanu, uz kuriem izdarīta atsauce šajā direktīvā, un, par pārkāpumiem, kurus labuma gūšanai izdara jebkura persona, kas darbojas individuāli vai kā juridiskas personas iestādes, kurai ir noteicošā loma juridiskajā personā, daļa, pamatojoties uz:

a) juridiskas personas pārstāvniecības varu,

b) tiesībām pieņemt lēmumus juridiskas personas vārdā,

c) tiesībām realizēt kontroli juridiskās personas iekšienē.

2. Savrup no gadījumiem, kuri jau pieminēti 1. punktā, dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var tikt sauktas pie atbildības, gadījumos, kad personas, uz kuru izdarīta atsauce 1. punktā, pārraudzības vai kontroles trūkums, ir radījis iespēju pārkāpumu, uz kuriem izdarīta atsauce 1. punktā, rīkojumam personai, kura atrodas juridiskās personas pakļautībā juridiskās personas labuma iegūšanai.

36. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā persona, kas tiek saukta pie atbildības par noteikumu par reģistrācijas kārtību, klientu identifikāciju un ziņošanu par aizdomīgām transakcijām pārkāpšanu, ir sodāma ar efektīvām, proporcionālām un preventīvām sankcijām, kuras *inter alia*, ietver:

a) soda naudas;

b) aizliegums valsts palīdzības vai subsīdiju iegūšanai;

c) pagaidu vai pastāvīgs komerciālās darbības aizliegums;

d) tiesneša pārraudzības noteikšana;

e) likvidācija tiesas ceļā.

VI nodaļa

Pasākumu piemērošana un labošana

37. pants

1. Ņemot vērā tehnisko līdzekļu attīstību, lai cīnītos pret nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanu, un, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu, Komisija, saskaņā ar procedūru, uz kuru veikta atsauce 38. panta 2. punktā, pieņems sekojošus piemērošanas pasākumus:

(a) definīciju, kuras ietvertas 1. panta 2. punktā un 3. panta 2. punkta a) un d) daļās, 5., 8., 9., 10., 11., un 12. pantos, tehnisko aspektu noskaidrošana;

(b) sīki izstrādātu noteikumu izveidošana, lai identificētu situācijas, kuras pārstāv neliela nelegālu līdzekļu legalizēšanas risku, kā uz to izdarīta atsauce 10. panta 1., 2. un 3. punktā;

(c) sīki izstrādātu noteikumu izveidošana, lai identificētu situācijas, kuras pārstāv augstu nelegālo līdzekļu legalizēšanas riska iespēju, kā uz to veikta atsauce 11. pantā;

(d) sīki izstrādātu noteikumu izveidošana, lai identificētu situācijas, kurās, saskaņā ar 2. panta 2. punktu, ir attaisnojams nepiemērot šo direktīvu atsevišķiem uzņēmumiem, kuri veic finansiālo darbību gadījuma rakstura pēc vai uz ļoti ierobežota pamata.

2. Komisija, saskaņā ar procedūru, uz kuru veikta atsauce 38. panta 2. punktā, pieņems daudzumus, uz kuriem veikta atsauce 2. panta f) daļā, 6. panta b) daļā, 9. panta 1. punktā un 10. panta 2. punkta a) daļā, ņemot vērā inflāciju.

3. Komisija, saskaņā ar procedūru uz kuru veikta atsauce 38. panta 2. punktā, pieņems lēmumu par to, ka trešā valsts neatbilst noteikumiem, kas ietverti 10. panta 1. punkta a), b) vai c) daļā vai 13. panta b) daļā vai, ka trešās valsts likumdošana nenodrošina pasākumu piemērošanu, kas tiek pieprasīti saskaņā ar 27. panta 1. punkta pirmo daļu.

38. pants

1. Komisiju atbalstīs Nelegāli iegūto līdzekļu legalizēšanas novēršanas komiteja, turpmāk "komiteja".

2. Ja atsauce tiek veikta uz šo punktu, tad jāpiemēro lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. panti, ņemot vērā 8. panta noteikumus.

Laika periods, kas noteikts lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā tiks noteikts trīs mēnešu laikā.

3. Komiteja pieņems tās procedūras noteikumus.

VII nodaļa

Beigu noteikumi

39. pants

Trīs gadu laikā no šīs direktīvas stāšanās spēkā. Un vismaz trīs ikgadējos starplaikos pēc tam, Komisija sniegs ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniegs to Eiropas Parlamentam un Padomei.

40. pants

Direktīva 91/308/EECK tiek atcelta.

Atsauces uz atcelto direktīvu ir izveidotas kā atsauces uz šo direktīvu un tiek lasītas saskaņā ar korelācijas tabulu pielikumā.

41. pants

1. Dalībvalstīs likumi, noteikumi un administratīvie noteikumi, kas nepieciešami, lai saskaņotos ar šo direktīvu, visvēlākais stājas spēkā līdz [ievieto datumu 12 mēneši, kas seko pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Tās iesniegs Komisijai šos noteikumus un korelāciju tabulu starp šiem noteikumiem un šo direktīvu.

   Kad dalībvalsts pieņem šos noteikumus, tiem jāsatur atsauce uz šo direktīvu vai arī šāda atsauce jāpievieno to oficiālās publicēšanas gadījumā. Dalībvalstis pašas nosaka kādā veidā šī atsauce jāizdara.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai nacionālo likumu galvenos noteikumus, kurus tās pieņēmušas šīs direktīvas aptvertajā jomā.

42. pants

Šī direktīva stāsies spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

43. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas parlamenta vārdā	*Padomes vārdā*
Prezidents	*Prezidents*

PIELIKUMS

KORELĀCIJU TABULA

Šī direktīva	Direktīva 91/308/EEK
1. panta 1. punkts	2. pants
1. panta 2. punkts a) līdz c) un e) sadaļas	1. panta, C daļa
1. panta 2. punkta d) daļa	
2 panta 1. punkts	2. a panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. a panta 2. punkts
2. panta 3. punkta a), b) un e) līdz g) sadaļas	2. a panta 3) līdz 7) daļas
2. panta 3. punkta c) un d) sadaļas	
3. panta 1. punkta 1. daļa	1. panta, A daļa
3. panta 1. punkta, 2. daļas a) sadaļa	1. panta, B daļas, 1. sadaļa
3. panta 1. punkta, 2. daļas b) sadaļa	1. panta, B daļas, 2. sadaļa
3. panta 1. punkta, 2. daļas c) sadaļa	1. panta, B daļas, 3. sadaļa
3. panta 1. punkta, 2. daļas d) sadaļa	1. panta, B daļas, 4. sadaļa
3. panta 1. punkta, 2. daļas e) sadaļa	1. panta, B daļas, 2. punkts
3. panta 1. punkta 3. daļa	-
3. panta 1. punkta 4. daļa	-
3. panta 1. punkta 5. daļa	1. panta, D daļa
3. panta 1. punkta 6. daļa	1. panta, E daļas, pirmais apakšpunkts
3. panta 1. punkta 7. daļa	1. panta, E daļas, otrais apakšpunkts
3. panta 1. punkta 7. daļas a) sadaļa	-
3. panta 1. punkta 7. daļas b) sadaļa	1. panta, E daļas, pirmais ievilkums
3. panta 1. punkta 7. daļas c) sadaļa	1. panta, E daļas, otrais ievilkums
3. panta 1. punkta 7. daļas d) sadaļa	1. panta, E daļas, trešais ievilkums
3. panta 1. punkta 7. daļas e) sadaļa	1. panta, E daļas, ceturtais ievilkums

3. panta 1. punkta 7. daļas f) sadaļa	1. panta, E daļas, piektais ievilkums, un trešais apakšpunkts
3. panta 1. punkta 8. daļa	-
3. panta 1. punkta 9. daļa	-
3. panta 1. punkta 10. daļa	-
3. panta 1. punkta 11. daļa	
3. panta 1. punkta 12. daļa	-
4. pants	15. pants
5. pants	_
6. panta a) sadaļa	3. panta 1. punkts
6. panta b) sadaļa	3. panta 2. punkts
6. panta c) sadaļa	3. panta 8. punkts
6. panta d) sadaļa	3. panta 7. punkts
7. panta 1. punkta a) sadaļa	3. panta 1. punkts
7. panta 1. punkta b) līdz d) sadaļas	-
7. panta 2. punkts	-
7. panta 3. punkts	-
8. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
8. panta 2. un 3. punkts	
9. pants	3. panta 5. un 6. punkts
10. panta 1. punkta a) sadaļa	3. panta 9. punkts
10. panta 1. punkta b) un c) sadaļas	
10. panta 2. punkta a) sadaļa	3. panta 3. punkts
10. panta 2. punkta b) sadaļa	3. panta 4. punkts
10. panta 2. punkta c) sadaļa	3. panta 4. punkts
10. panta 2. punkta d) sadaļa	
10. a pants	

11. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	3. panta 11. punkts
11. panta 1. punkta trešā un ceturtā daļa	-
11. panta 2. un 3. punkts	-
12. pants	-
13. pants	-
13. a pants	
14. pants	-
15. pants	-
16. pants	-
17. pants	5. pants
18. pants	
19. pants	6. panta 1. un 2. punkts
20. pants	6. panta 3. punkts
21. pants	7. pants
22. pants	10. pants
23. pants	9. pants
24. pants	-
25. panta, pirmā daļa	8. panta 1. punkts
25. panta, otrā daļa	
26. panta a) sadaļa	4. panta, pirmais ievilkums
26. panta b) sadaļa	4. panta, otrais ievilkums
26. panta c) sadaļa	-
27. pants	-
28. pants	-
29. pants	-
30. pants	11. panta, 1. punkta, a) sadaļa

31. panta 1. punkta, pirmais apakšpunkts	11. panta, 1. punkta, b) sadaļa, pirmais teikums
31. panta 1. punkta, otrais apakšpunkts	11. panta, 1. punkta, b) sadaļa, otrais teikums
31. panta 1. punkta, trešais apakšpunkts	11. panta, 1. punkta, otrais apakšpunkts
31. panta 2. punkts	11. panta 2. punkts
32. pants	
33. pants	
34 panta 1. punkts	14. pants
34. panta 2. punkts	
35. pants	
36. pants	
37. pants	
38. pants	
39. pants	17. pants
40. pants	
41. pants	16. pants